

XLVIII. LETNIK 1928 X. ŠTEVILKA

LJUBLJANSKI ZVON

MESEČNIK ZA KNJIŽEVNOST IN PROSVETO

O D G O V O R I

OTOKAR BŘEZINA

Nad nami je kletev; še v hrepenenja najvišjem poleti
sužnji smo teže zemljé, v tmó svoje krvi smo ujeti.

«Močni ste in nesmrtni; in vaše duše nerazodete
nosijo v sebi pomladi in solnca, trgatve in žetve neštete.»

V molku vesoljstva, sred zvezd, ki gasnoč so zakrvavele,
kakor v verigi stražnih sovražniških ognjev so duše nam osamele.

«Oborožencev oklepi težé vas: izbrani ste, da se borite
in da v tej borbi vsa bitja na zemlji osvobodite.»

Na poraženca prsi razbite poklekati, nekaj nas sili,
a ljubiti ne znamo, ne znamo, še če bi radi ljubili.

«Kakor nezrelo sadje ste trdi; a v tajnih poletij
žaru zorite za praznik bratskih objetij.»

Radost je solnce, gledano v snu: ko vzbudiš se, izgine;
s tisoč očmi zre bolešt in nikdar v snu vsa ne premine ...

«Z milijoni ste v tajno vez bratstva se zlili
in v milijonov radósti samó boste se veselili.»

K plavajočim otokom po brazdi široki vonjave plujemo ...
Plujemo in otoki plujó in nikdar se ne približujemo ...

«Vaši kraljevski pogledi so vas s slepoto zastrli:
v blesku otoki, ki v duši cvetó vám, pred vami so se odprli.»

(Iz zbirke «Ruce» prevel F r a n A l b r e c h t.)

S P O M I N S K A

MIRKO PRETNAR

Čas ločitev, trdi čas,
rečeš mirno drugu: srečno.
Vrneš se, poglej v obraz:
vse preide časno v večno.

Ne spoznaš ga: brez solza
hodiš trdo pot samotno,
poješ trdo pesem motno,
romaš v dalje brez meja.